

Fartøjer og deltage i Reparationerne, hvad der jo er en stor Byrde for dem, ikke alene for Bekostningens Skyld paa Grund af de slette Færgforhold, men yderligere besværligt og bekosteligt, fordi de jo mange Gange om Vinteren slet ikke kunne komme til Esbjerg paa Grund af Isforholdene. Jeg har sat en Sum af 10,000 Kr., men jeg kan jo ikke have nogen Mening om, hvad en saadan Ophalingsbeding vil koste; jeg antager dog ikke, at det vil blive noget overvældende Beløb, og jeg tror, at det vil være hensynfuldt, hvis den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg vil tage denne Sag under saa velvillig Overvejelse, at der kunde haabes paa en Bevilling i denne Retning. De ere ikke fordringsfulde i deres Begæring, det er en mindre Beding, som sikkert kan bygges uden stort Besvær. Den anbefales stærkt, bl. a. af forskellige Autoriteter, baade paa Øen og i Esbjerg og af Havneingeniøren, den under Havnebygningsvæsenet sorterende Embedsmand i Esbjerg Havn, som jo er den, der kender Forholdene bedst, baade i Esbjerg og paa Fanø, og som anbefaler, at man imødekommer dette Andragende, da det ogsaa vil være en Lettelse for Esbjerg Fiskerihavn, naar de paa Fanø hjemmehørende Fartøjer kunne finde et passende Sted at reparere om Vinteren.

Det andet Forslag, jeg stiller til samme Paragraf, er et Forslag om at bevilge 30,000 Kr. som første Bidrag til Udvidelse af Fiskerihavnen i Esbjerg. Det er jo kun ganske kort Tid siden, at vi have faaet Fiskerihavnen i Esbjerg færdig, og naar jeg her foreslaar et første Bidrag af 30,000 Kr. til dens Udvidelse, er det ogsaa rent kalkulatorisk, jeg ved jo ikke, hvad det første Aars Udgift til en saadan Udvidelse vil kunne andrage; en Fiskerihavn vil jo koste over 1 Mill. Kr. Men naar man her fra Regeringens og Rigsdagens Side til enhver Tid beklager, at Fiskeriet i Danmark ikke har naaet en større Udvikling, naar vi endvidere gøre, hvad vi kunne fra Lovgivningsmagtens Side, for at støtte Fiskerigerningen ved at yde Bidrag til Anskaffelse af Fartøjer og tænker paa at bygge kostbare Havne, synes det først og fremmest at være af Vigtighed, at der er en passende Havn paa det Sted, hvor Fiskerne søge hen. Med Hensyn til Esbjerg Fiskerihavn skal jeg oplyse, at der siden Juli 1902 er tilkommet 22 ny Kuttere paa over 800 Tons Brutto, og at Fiskeriflaaden fra Esbjerg Havn allerede i Øjeblikket derved er kommen op paa et Antal af 87

Kuttere, og samtidig er der anskaffet til Fanø 13 Kuttere, og disse maa, som jeg nys udtalte, ogsaa søge til Esbjerg Fiskerihavn. Der er altsaa i faa Aar ved Esbjerg Havn skabt en der hjemmehørende Fiskeriflaade paa ca. 100 store Fiskerkuttere. Dernæst maa Hensyn tages til den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til Fartøjernes Benyttelse i Fiskeritjenesten, saa at f. Eks. hver Kutter efterhaanden har faaet sin Motorjolle. Disse 100 Kuttere kunne nu paa en Gang under bestemte Vejrforhold være nødte til at søge til Esbjerg, de komme sejlene med deres Motorjoller foruden alle deres Hyttefade, saa at den nuværende Havn knap er tilstrækkelig til at rumme dem. I alle Tilfælde er det saaledes, at det er meget vanskeligt at bevæge sig i Havnen, naar de søge derind, og endelig bevirker denne Overfyldning med Motorjoller og Hyttefade, at en stor Del af Fisken dør efter kort Tids Forløb inde i Havnen. Foruden denne Fiskeriflaade søger endelig til Esbjerg Havn hele den betydelige Fiskeriflaade, der fra den øvrige Del af Landet søger ned til Fiskeriet Nord for Horns Rev. Det er ogsaa paa den lange Vestkyst det eneste Sted, hvor Fisken kan bringes i Land og afsættes, og den Flaade, som søger dertil fra Frederikshavn, fra Grenaa og Øerne, kan løbe op til henved 100 Fartøjer, saa at der sammen med Esbjerg Fiskeriflaade undertiden bliver et Antal af 200 Fiskerkuttere, der ligge dernede, og som paa Grund af Vejrforhold eller af andre Grunde, f. Eks. for at afsætte deres Fisk, kunne blive nødte til at søge til Esbjerg Fiskerihavn. Der er selvfølgelig ikke Tale om, at de kunne faa Plads. Saa har man grebet den Udvej at anvise dem Plads i Dokhavnen. Men den er ikke bygget til Fiskerifartøjer, fordi de Handelsskibe, der bringe Last til Esbjerg, og som ere nødte til at søge Dokhavnen, naturligvis have Fortrinsret til at benytte Kajerne, som jo ere bestemte for Handel og Skibsfart, og derfor er det ofte meget vanskeligt for Fiskerifartøjerne at faa Adgang dertil.

Dertil kommer, at da den ny Fiskerihavn blev anlagt, skete det saaledes, at den fik sin særlige Indsejling, idet der specielt blev taget Hensyn til de Ulemper, som der ellers vilde foraarsages Routebaadene og den store Trafik derovre, naar Fiskeriflaaden pludselig søgte ind til Dokhavnen. Men naar Fiskerihavnen er opfyldt, indtræder det uheldige Forhold, at Fiskefartøjerne, for saa vidt der er Plads i Dokhavnen, strømme til denne Havn og